

lægene ubelukkende efter den ugifte Underofficers Stilling vil alene af den Grund ikke kunne forsvares, at det er en Kjendsgjerning, at den største Deel af Underofficererne i Sergentsclassen og de med dem ligestillede Haandværkere og Spillemænd er gift, og at man sandsynligviis altid blandt de gifte vil finde den langt overveiende Deel af Hærens ældste, meest erfarne og dygtigste Underofficerer. Selv om det foreslaaede Tillæg skulde synes rundeligt for enkelte Underofficerer, nemlig de yngre og ugifte, vil dette være af mindre Betydning end om Tillæget i Virkeligheden blev utilstrækkeligt for de Fleste. Det ligger i Sagens Natur, at Hærens Kampdygtighed vil lide, naar Størstedelen af dens udkommanderede Underofficerer ere i en meer eller mindre nedtrykt Stemning, fordi Udkommandoen forværrer deres økonomiske Stilling og truer med at bringe dem i Gjældsforhold, for hvilke de neppe have Udfigt til nogenstunde at kunne frigjøre sig. Ministeriet maa derfor indtrængende anbefale, at de foreslaaede Tillæg ikke nedsettes.

Svad Forhøielsen af Felt- og Cantonnementstillæget for Haandværkere og Spillemænd angaaer, kan Ministeriet heller ikke skjønne, at denne, naar den kun nogenlunde skal nærme sig til en Erstatning for det private Erhverv, der mistes under Udkommando, kan ansættes ringere, end som af Ministeriet foreslaaet.

Til § 4.

Denne § er her paa et enkelt Punkt nær foreslaaet overeensstemmende med den Redaction, som blev vedtaget af Folkethinget.

Da Brigadegeneraler og med dem ligestillede Generaler under Feltforhold indtage en Stilling, som medfører, at de, om end i mindre Maalestok, saa dog paa samme Maade som Divisionsgeneraler have særlige Forpligtelser, der paadrage dem forøgede Udgifter, kan Ministeriet ikke Andet end ansee det saavel ubilligt ligeoverfor Personerne som stridende mod Tjenestens Tarv, naar der ikke stilles en passende Sum til deres Raadighed til slige Udgifters Bestribelse. Det er af denne Grund, at der i Lovforslaget er opført en Forhøielse af deres maanedlige Felttillæg med 50 Rd.

Til § 9.

Bestemmelsen i denne § om Cantonnementstillæg til faste Embedsmænd m. fl. har Ministeriet meent at burde bringe i Samklang med Bestemmelsen i § 4 om Felttillægene saaledes, at Secondlieutenanter ogsaa med Hensyn til Cantonnementstillæg stilles lige med faste Embedsmænd med Lønning under 1,200 Rd., og at der tilstaaes Premierlieutenanter med Lønning af 750 Rd. den samme Forhøielse af Cantonnementstillæget, som der er foreslaaet for Corpslæger med Lønning under 800 Rd. og Corpsdyrlæger. Det forekommer nemlig Ministeriet, at den samme Analogi, som i Virkeligheden finder Sted mellem Felt- og Cantonnementsforhold, ogsaa bør finde sit Udtryk i de Satser, hvormed Tillægene for disse Forhold fastsættes.

Til § 11.

Efterat det højeste Beløb, der for Søværnets Vedkommende kan udredes i Dagpenge, ved Lov af 6. Marts 1869 er fastsat til 4 Rd. daglig, har Ministeriet anseet det for rigtigt i nærværende Lovforslag at foreslaae de forffjellige Satser af Dagpenge bestemte ganske saaledes, som i det af Folkethinget ved 3die Behandling i forrige Samling vedtagne Forslag, men Ministeriet maa tillige i Tjenestens Interesse erkjende det for nødvendigt at søge Bemyndigelse til under visse Forhold at kunne tilstaae en Forhøielse af Dagpengebeløbet. Naar det nemlig paahviler en højere Embedsmand under Bortkommando at udføre Hverv, der stille særegne Krav til ham, vil det ikke kunne undgaaes, at han ofte saavel til Bolig som i flere andre Retninger maa afholde større Udgifter end dem, der vilde være nødvendige paa en almindelig Tjenestereise, og Ministeriet skjønner ikke, at det med Billighed kan fordres, at den vedkommende Embedsmand selv skal afholde slige forøgede Udgifter.

Til § 15.

I det Rigsdagen under forrige Samling forelagte Lovforslag var det foreslaaet, at Styrken i de aarlige Dvelfesleire skulde betragtes som staaende paa Feltfod; dette Forslag blev ikke vedtaget saalidt som et andet under Sagens